

Každý rok přináší něco nového. Co nového přinese tento, nám nastínila tradiční valná hromada, která letos proběhla v Brně. Tentokrát ovšem nepříjemně poznamenaná ztrátou Jefferova batohu. I tak se zde povedlo naplánovat dvě předprázdninové víkendovky. Jednu pro Rošlácký dětský oddíl a druhou slibující (pro nás) netradiční formát – víkendovou předkosnou, kde budou mít vstup zakázán děti.

Obě víkendovky se povedly, a tak na začátku července mohl započít tradiční tábor. Letos s menšími obavami než ob-

vykle, zda to stihneme. Přece jen, část louky byla už hotová. Povedlo se, a tak už zbývalo „jen“ dokončit zbytky na tradiční zářijové Dokosné.

Nejen o těchto akcích, ale i o dalším dění v Kolovrátku se dočtete na stránkách tohoto (Z)věstníku. Letos opět v podobě nejruznějších literárních žánrů a experimentů.

Mnoho zábavy při jeho čtení a plno sil a elánu do roku následujícího přeje

® adim

VALNÁ HROMADA

Po několika letech jsme se s valnou hromadou navrátili do Brna. První brněnská valná proběhla u Toma a Aničky. Druhá valná v Brně pak byla během komplikovaných covidových let, kdy účast nebyla velká. Nyní bylo v plánu navštívit Jethra a Aner. To, co nám však tentokrát přinese Brno, jsme nečekali ani v nejmenším.

Většina z nás přijela už v pátek večer. Samotné vymýšlení toho, co se bude dít následující rok, bylo pak naplánováno na sobotu. To se také zrealizovalo a při debatě se začaly mimo jiné rýsovat dvě červnové víkendovky. V pozadí toho se však vznášela jedna otázka – kde je Jefferův batoh, který v pátek večer nechal v předsíni a teď jej nemůže najít?

Batoh nikde nebyl a do toho se začaly objevovat další nepříjemné indicie. Borkovi přišlo, jako by mu někdo prohrabal kapsy u bundy. Anet přišlo, že zůstaly otevřené dveře do předsíně, které obvykle byly zavřené. Začalo sílit podezření, že do domu v noci někdo vlezl a Jefferův batoh ukradl.

Nakonec jsme se vydali podívat po okolí a v jedné uličce byly objeveny kolovrátkové kalendáře, které byly v Jefferově batohu, naházené pod jedním autem. Teď už nebylo pochyb. Jeffer začal sčítat škody a vedle elektroniky byly v batohu také klíče od jeho auta. To nakonec vyřešil tím, že si nechal dát botičku.

V neděli jsme pak každý vyrazili jinou cestou. Jeffer pro náhradní klíče od auta do Prahy, část lidí už domů a zbytek na brněnskou procházku směrem k oboře Holedná. Ač se nakonec jednalo o celkem dobrodružnou výpravu zahrnující drbání prasat, přenášení kočárku, kterému upadlo kolo, přes hromady bahna, tak nějak v našich hlavách zůstane tato valná zapsána jako ta, kde řádl zloděj.

® adim

ROŠŤÁČKÁ BESKYDSKÁ EXPEDICE

Šlo to prostě všechno podle plánu, teda až na chvíle, kdy to podle plánu nešlo. A tak se z nás stali mistři improvizace: Co jsme čekali? Na Rošťáky zařve yetti a oni se rozeběhnou do kopce k chaloupce. Co se stalo? Na Rošťáky zařval yetti a oni ho běželi zmydlit. Až přijdeme z Kudlačeny, dáme si jídlo na chaloupce. Ve skutečnosti 15 minut po startu exkurze: „Já mám hlad. Kdy bude svačina? A co obědek?“ Jak dopadne hra „Do výškových táborů postupně děti přenesou věci podle pravidel hry“? Budou přemýšlet, počítat a spolupracovat? Výnosy náhodných věcí na náhodná místa a zase zpět. Pohádli se děsně snad všichni se všema.

Máme všechno plně pod kontrolou. . .

malu

Součástí programu byla noční stezka odvahy. O tom, co vše může přinést noční cesta s baterkou po svíčkách vypovídají fragmenty z WhatsAppové komunikaci dohlížejících organizátorů. I přes počáteční beznaděj ve zprávách od Kiki, která pouštěla děti na trať, nakonec všichni zdárně dokončili a vrátili se zpět.

Kiki

Maja se sprajcla - breci. Jdu zkusit 2ku

21:07

malu

Nevrací

21:24

Anezka vychazi

21:11

Kiki

Ela jde

21:25

vraci se od druhého svetla, breci

21:12

Terezka jde

21:31

Káťa

Vidím Anežku se vracet, nezvládneme přidat na louku další světýlka?

21:13

Zatim bezi

21:31

Tery se vratila, ale zkousi znovu

21:33

...

Domca s Anezkou doma

21:33

Kiki

Anezka jde s Domcou - ted vychazi

21:17

Káťa

Jsem u lesa, Ela se ztratila, tak jsem ji sem vedla

21:33

(R)adim

Jde to slyšet :-D

21:18

(Šla za řvoucím Domčou. . .)

21:33

Kiki

Nevraci se? Mam tu pripravenou Elu

21:23

Kiki

Terezka jde s Anezkou a Domcou, nabídli se, ze pujdou s ni znovu - ted vyrazili

21:35

Káťa

Podle zvuku se pohybují stále kupředu. :D

21:24

...

Kiki

Kdyby Tery brecela, prosim zachrante ji

21:43

(R)adim

Terka a spol hrdinně dokončili a vrací se...

21:45

(a temným lesem se ozývalo: tam byla mokrá tráva a já jsem spadla na zadek, tak jsem pak byla jen v kalhotkách. Ještě že tam byla jen rodina... ...a tady je cíl, strýcu, my jdeme s Terezkou ona bála, strýcu? On nás slyší...)

21:47

Kiki

Sam vychází!

21:47

Hodne se boji, ale presvedčila jsem ho

21:47

malu

Sam statečně v lese

21:51

(R)adim

Sam "já jsem se nebál" na pohodu válí zpět

21:54

Maruska vyrazila

22:00

(R)adim

Maruška má traťový rekord! A vrací se zpět

22:05

Kiki

Maruska je zpět

22:08

Amalka jde

22:09

malu

Amálka se vrací

22:13

...

Kiki

Kristy jde.

22:15

Amalka odchycena, vratila se zpět

22:15

...

Kiki

Peta s Majou vyrazily

22:47

Jsou posledni

22:47

(R)adim

Hotovo!

22:57

Mysleli jsme si, že po noční stezce odvahy máme to nejdramatičtější za sebou. To jsme netušili, co přinese závěrečná cesta vlakem. Opět dokumentována fragmenty z WhatsAppové komunikace.

(R)adim

Přeju pevné nervy už jen hodinu a půl

14:21

Káťa

Tak držím palce!

15:11

malu

Moc děkujeme. Nechci to zakřiknout, ale jsou skvělí a je pohoda :-)

14:42

malu

Fakt je budeme potřebovat

15:13

Právě se ucpal ve vlaku záchod.
Držte pěsti ještě čtyřicet minut

15:07

(R)adim

Vidím, že zážitkový program vzniká v opravdu nečekaných chvílích...

15:14

Káťa

Jéje. Druhý tam nemají?

15:07

Fandím vám

15:14

malu

Nee

15:10

Kiki

Lepší než držet palce by nám teď pomohlo držet pŕlky

15:16

BESKYDSKÝ SEKEC

V červnu se konal první ročník Předkosné aneb Beskydský sekec. Pracovním cílem akce bylo načít práci na Kudlačené, abychom účastníkům tradičního Beskydského senobraní trochu ubrali práce a pokosení celé Kudlačeny se lépe stihlo.

Sešlo se nás okolo patnácti nadšených sekáčů a hned druhý den po příjezdu jsme vyrazili na louku. Po práci nám bylo odměnou výborné jídlo, které tvořila Káťa s pomocí účastníků. Druhý den jsme se vydali na výlet na Radhošť – několik nejvěrnějších sekáčů ovšem upřednostnilo louku, takže třeba Anet jsme k výletu nezlákali. Počasí výletníkům přálo a probrali nejrůznější témata, včetně společensko-politických. Po výletě jsme šli do přehrady a užili si chladnou a osvěžující vodu.

V sobotu jsme se dali zase všichni přes den s vervou do sekání trávy. Ač oddání náročné práci, zbylo nám dost sil si večer zatancovat progresivní longway z dob Pýchy a předsudku.

Jedině seriál, nikdy film.

V neděli nás čekal už jen úklid a loučení. Akce se podařila, za rok zas!

Zuzka a Káťa

BESKYDSKÉ ŘEMESLNÉ SENOBRAŇÍ

Co se mi vybaví, když zavzpomínám na tábor?

hrnčířský kruh
borůvky
studánka
orchidej
borůvky

týpí

borůvky

Kudlačena

borůvky kosení

přehrada borůvky

borůvky zpívání výlet

kosení rosa borůvky bažina

kosení táborák kosení borůvky

týpí borůvky hrabání kosení tkaní

Kudlačena tkaní borůvky rosa kosení

borůvky hrabání kreslení na tašky borůvky

hrnčířský kruh borůvky výhled kosení hrabání

zpívání přehrada táborák borůvky kosení potok

borůvky tkaní hrabání

hrabání Kudlačena

Kudlačena borůvky

workshopy borůvky

borůvky tkaní výhled

borůvky tkaní bažina

hrabání borůvky kosení

hrabání orchidej týpí

bažina hrabání borůvky

borůvky hrabání zpívání

tkaní borůvky Kudlačena

holínky borůvky studánka

DOKOSNÁ

„Ze stránek <https://kolovratek.brontosaurus.cz/pribeh/> si stáhni pdf se (Z)věstníky. Nastuduj si texty k Dokosné. Připrav text popisující, jak vypadala Dokosná v roce 2025. Hlavní body jsou, že to bylo náročné, hodně lidí odřeklo na poslední chvíli, a tak se pracovalo až pozdě do večera. Ke konci práce se to úplně nepovedlo a hodně lidem vadilo, že křoviňáky pracovaly vedle lidí, kteří hrabali“, zadal @adim do ChatGPT a po chvíli naňho vypadol výsledek.

Letošní Dokosná byla tak trochu zkouškou odolnosti. Už několik dní před akcí začaly přicházet zprávy o tom, že někdo nakonec nedorazí – nemoc, práce, škola, rodinné povinnosti. Když jsme se v pátek večer sešli na chalupě, bylo nás výrazně méně, než jsme čekali. Louka na Kudlačené ale na podobné výmluvy nebere ohled, a tak bylo jasné, že nás čeká náročný víkend.

V sobotu jsme vyrazili na louku s vědomím, že práce je letos víc než obvykle a lidí méně. Křoviňáky se pustily do nejhustších míst a za nimi se pomalu posouvala linie hrabáčů, kteří sbírali posekanou trávu a stahovali ji z plochy pryč. Postup byl ale pomalejší, než bychom chtěli. Čas běžel a slunce se začalo sklánět k obzoru, zatímco před námi pořád zůstávaly nepokosené nebo nepohrabané kusy louky.

Nakonec jsme pracovali mnohem déle než obvykle. Večer už jsme na louce byli skoro za šera a poslední kupky sena jsme stahovali spíš silou vůle než zbytkem energie. Přesto bylo jasné, že letos to úplně hladce nepůjde.

Ke konci dne se navíc ukázalo, že ne všechno bylo zorganizované ideálně. Křoviňáky se občas pustily do práce jen pár metrů od lidí, kteří právě hrabali nebo stahovali seno. Někomu to bylo nepříjemné – hluk, létající tráva i pocit, že by mezi prací s křovinořezem a ručním hrabáním měl být větší odstup. Na louce tak chvílemi vznikaly trochu napjaté situace.

I přes tyto komplikace se nakonec podařilo většinu práce dotáhnout. Možná to nebyla Dokosná, která by šla zapsat do kroniky jako dokonale zvládnutá, ale rozhodně to byl víkend, který připomněl, že péče o louku není samozřejmost. A že někdy je potřeba prostě vydržet o něco déle, než bychom si přáli.

„Tak to teda nie, predsa nám nebude reporty z akcií písať nejaký jazykový model“, povedal som si zase ja, keď mi @adim ten text poslal, a zadal jeho prompt do ChatGPT znovu, tentokrát so žiadosťou o obrázok, pretože na foteenie na akcií som čas nemal. “Takto ten Z(v)ěstník môžeme zabalit”, zahundral som si ešte popod nos a pustil sa do písania vlastnej verzie.

Tak ako to teda bolo? Túto Dokosnú začnem netradične už v pondelok, pretože to bol práve pondelok 15. septembra, keď som podvečer dorazil na Bečvu. V tú chvíľu sme mali v prihláškach 17 ľudí a z toho len dve deti. To by vyzeralo, čo sa týka pracovnej sily, celkom nádejne. Teda, pravda, pôvodne to bolo 19 dospelých – dvaja sa už stihli odhlásiť. No čo, uvaril som si večeru, odbehol si na horizont odfoťiť západ slnka a večer sa ešte zastavil @adim na pokec.

V utorok som sa odviezol na Bílou. Keď modrá značka opúšťala údolie potoka, stretol som na dvadsiatich metroch asi štyri salamandre a ešte nejakú žabu – asi populárne miesto. No a ďalej po hranici na Konečnú, Bílý Kříž, Grůň a cez Černou zase späť. Výlet v celkom príjemnom polooblačnom počasí. Vrátil som sa na chalupu a tam ma čakal e-mail od osoby 20, že by sa s osobou 21 rady pridali na Dokosnú. “Prečo nie”, vravel som si, “dva ja už odriekli, tak dvoch môžeme nabrat’”. Do toho sa neskoro večer pridala ešte e-mail od osoby 17, že nedorazí, takže to odriekli už traja.

V stredu sa mi na nejaký dlhý výlet nechcelo, tak som si zašiel do Studénky chvíľu pofotografovať vlaky a cestou späť som sa ešte zastavil na rozhľadni Kabátice nad Chlebovicami. Aspoň v priebehu dňa vyplnili osoby 20 a 21 prihlášku, takže očakávaný počet vzrástol na 16 dospelých a dve deti. A večer sa ešte krásne vyfarbil západ slnka, takže by sa to dalo počítať za úspešný deň. Teda, kým o deviatej večer nedorazil e-mail od osoby 1, že nemôže doraziť. . .

Po flákaní v stredu som vo štvrtok nechal auto v Krásné a žltú značku opustil na Přelači. To preto, že na Travný už niekoľko rokov značka nevedie. Počasie sa trochu pokazilo. Teda, nie že by práve pršalo, to len chvíľočku na Visalajích, ale zamračené bolo celý deň. Z Visalají som pokračoval po červenej na Lysou horu a cestou som riešil, že si Jethro a Anet spomenuli, že ešte nie sú prihlásení. Tým sme boli späť na 17 dospelých, štyroch deťoch a ja v hmle na vrchole Lysé hory. Večer sa ešte ozvala osoba 5, že nedorazí, a k tomu sa pridali aj osoby 20 a 21 – dobre, takže sme spadli na 14 dospelých, ale aj to by malo stačiť. A hlavne sme už mali s Káťou dohodnutý

nákupný zoznam. . . No dobre, keď tak trochu jedla zostane, prednostne spotrebujeme to s krátkou trvanlivosťou.

Za piatok toho bolo potrebné stihnúť celkom dosť. Ráno som začal tým, že som vyrazil autobusom do Rožnova. Tam sme s @radimom zariadili nákup, ale ten sme len vyložili na chalupu a hneď ho v kufri auta vymenili za kroviňáky. Teda, nemali sme veľa času – každý sme otočili asi len dve nádrže, ale aspoň sme zhodili centrálnu časť a tým bola zaistená práca pre hrabáčov na sobotné ráno. Potom už bolo potrebné vrátiť sa na chalupu a chystať večeru, pretože sa blížili príchody ľudí. Teda, jeden sa ešte stihol ospravedlniť, že to fakt tento rok nezvládne, ale ďalší traja skrátka nedorazili bez ospravedlnenia a bez reakcie na správu. Konečný výsledok tak bol v piatok večer desať dospelých a štyri deti.

V sobotu ráno tak bolo jasné, že to bude dlhší deň. Bobr a ja sme sa chopili kroviňákov a Jethro organizoval hrabaco-ťahaciu skupinu. Celý deň nás postupne dobiehali, takže v Bermudáku už pracovali tesne vedľa nás, čo nie je práve príjemné – to im musím uznať. Tak či tak sme tú poslednú plachtu naložili a odfotili sa pri nej o pol siedmej večer, čo rozhodne nie je najhorší výsledok. Na rozdiel od minulého roku nebolo potrebné vyťahovať čelovky. Po presune na chalupu sme uvarili večeru a do toho Bobr vytiahol gitaru, takže večer príjemne ubehol.

V nedeľu nastala ešte posledná výzva Dokosnej: čo s jedlom, ktoré bolo nakúpené na 20 ľudí?! Ale aj s tým sme si nejako poradili, len tie batohy boli na cestu späť ešte plnšie ako na cestu tam.

Jeffer

KDO DAL BOBROVI TU PILU?!

2. DÍL

To: kolovratek@brontosaurus.cz

Ahoj Kolovrátku,

ve čtvrtek volal Staňa, že mezi Kudlačenskými starousedlíky zavládla lehká nervozita, zda kvůli nám nebudou v zimě nějakou dobu bez proudu. Pracovníci ČEZu označili za vysoce rizikovou starou břízu, která roste na našem pozemku a která se nebezpečně naklání nad dráty. Vzhledem k masivnímu narušení kmene činností hmyzu+hníloby byla otázka, jestli vůbec strom zvládne zimu, nebo odejde ve velkém stylu a vezme sebou do hrobu i nedaleké elektrické vedení. Ale tenhle pan strom si nezaslouží jen tak poslat do věčných lovišť, respektive prohnat kamny. Díky ronící míze je na něm vždy v létě obrovské množství života, nejen vos a sršňů, ale i spousta motýlů a brouků. Provedl jsem nelenil a v pátek provedl ořez na torzo, který úspěšně přežily nejen dráty elektrického vedení, ale i já se Staňou. Jedinou nechtěnou obětí se tak stal Staňův žebřík, který byl rozpolcen nikoli duševně, ale fyzicky, a to částí padajícího kmene. Čest jeho památce. Nepořádek jsme po sobě slušně uklidili a můžeme doufat, že bříza bude ještě pěkných pár let dělat radost nejen nám, ale i hmyzím obyvatelům Kudlačeny.

Přeji pěkné podzimní dny,

Bobr

P.S.:

Slabší větve jsme odtahali pod nedaleké smrčky, větší kusy si vzal Staňa na topení. Beru to jako způsob k udržování a posilování přátelských sousedských vztahů. Když kolem projížděli borci na motorce a čtyřkolce, Staňa na ně bez váhání vyběhl se slovy vy *** a *** a ***. Dokonce jsem se naučil pár nových slovíček. Vážím si toho, že navzdory místním obecným zvyklostem takhle neběhá na nás.

To: Bobr

Bobříku,

moc děkuju, mé entí srdce plesá, když nedojde ke zbytečnému masakru motorovou pilou. Aneb jak zní trefné lesní přísloví, když se kácí les, budou létat dřevorubci.

Dobrá práce! Zvu Tě na Monstra (nebo něco jiného dle aktuální nabídky).

Tichý a klidný podzim přeje

ent Aldor

SLUNOURAT

Tento príbeh je písaný s nekonečným spánkovým deficitom...

V roku 2025 sme s @adimom vymysleli na Slnovrat dva možné plány. V hre bola Veľká Rača na Slovensko – Poľskej hranici, druhým kandidátom bol Smrk a hlasovanie potenciálnych účastníkov skončilo víťazstvom Rychlebských hor.

V sobotu okolo poludnia @adim posla posledný email s kozmonautickým „go/no go“. Ono „go“ sa ozýva len od Jethra a mňa, takže s @adimom, malú a Ćirou vystupujeme v Starém Městě pod Sněžníkem štyria z vlaku a (veľmi hlučný) pes. Je asi trištvrte na deväť a začíname výstup po zelenej značke smerom k Paprsku. Po snehu nie je ani stopy a tak šliapeme pomerne svižne a to i napriek pribúdajúcim vrstevniciam. Okolo desiatej sme pri Dalimilovej rozhľadni, ktorá je na zimu bezpečne uzavretá, ale rozhľadňa je napriek tomu mohutne nasvietená, čo ma neteší. Keď sa za ňou obzerám niekde za sedlom Větrov, zdá sa, že o desiatej z väčšej časti zhasla – aspoň niečo. A niekde tu sa objavuje aj pár flekov snehu, skôr takého na okrasu.

Od Větrova to už nie je ďaleko na Paprsek a tam sa usádzame na lavičke pri kaplnke a dávame si pauzu na jedlo. Tu je snehu do zasnežovania viac a pobláznená Cira sa snaží sa v ňom prehrabovať – asi sa snaží vyrábať snehové gule, ktoré by jej niekto mohol hádzať. Zastávka to nie je dlhá, takže po chvíli pokračujeme na Rampu, odkiaľ sa z červenej odpájame smerom na Travní horu. Na hranici je celkom pekne a dokonca sme nad hmlou v údoliach, ale nočná obloha nič-moc – ešte je ďalšia, vyššia vrstva oblačnosti. Cesta je síce rozbahnená, ale bahno je zmrznuté, takže sa príliš neboríme.

Polnoc nás stretáva na Brousku a tam vidíme aj prvých pár hviezd. Ech, teda, skôr presvitá Jupiter skrz oblačnosť. Prechádzame vedľa na Smrk, kde chvíľu brodíme rašeliniskom, než sa rozhodneme, že sme dosť blízko vrcholu a robíme si vrcholové foto. Do toho si tu malú ťahá prácu a miestami sa skláňa k náhodným machom. Sranda je, že kilometricky sme zhruba v polovici. Vraciame sa na rázcestie na hranici a začíname zostup po zelenej. Ale najprv si dávame kochanie sa nočnou oblohou, pretože sa celkom prefúklo.

S klesajúcou výškou a zväčšujúcim sa potokom sa postupne objavujú následky povodní zo septembra 2024. Najvýraznejšie sú až dole v Nýznerovė a Źulovė. Ale medzi tým máme dlhý pochod údolím aj so zastávkou na Nýznerovských vodopádech. Ako som sa večer bál, že budeme dlho mrznúť pri čakaní na prvý ranný spoj o 04:36, tak nám to nakoniec vychádza parádne a v Źulovė čakáme asi iba 15 minút na náhradnú dopravu. Cira robí v autobuse také scény, že ju autobusvedúci, ktorý s nami išiel už večer do Starého Města ako vlakvedúci, bezpečne spoznáva.

Jeffer

(Z)Věstník z roubenky 2025

Vydává: Základní článek Hnutí
Brontosaurus Kolovrátek
kolovratek@brontosaurus.cz
<http://kolovratek.brontosaurus.cz>
S obsahem je možné nakládat dle licence
CC v. 3.0.

Autoři jednotlivých článků:
Valná hromada: @adim Pechal
Rošťácká Beskydská expedice: Jana „malu“ Procházková a další organizátoři
Beskydský sekec: Zuzka Svobodová a Káťa Čížková
Beskydské řemeslné senobraní:
Olinka Mašková

Dokosná: ChatGPT vs. Jeffer
Kdo dal Bobrovi tu pilu?! 2. díl:
Jiří „Bobr“ Procházka a
ent Michal „Aldor“ Mýlek
Slunovrat: Tomáš „Jeffer“ Štec
Sazba: @adim Pechal
Korektury: Jana „malu“ Procházková
Autoři fotografií:
Tomáš „Jeffer“ Štec
str. 1, 7, 9 (nahore), 13
@adim Pechal str. 2, 3, 6, 10
Maja Navarová str. 9 (dole)
ChatGPT str. 12
Jiří „Bobr“ Procházka str. 15
Tiskovina je neprodejná